

der forekommer mig at være af større Vigtighed, gjælder de to Paragrafer; der allerede have været under Diskussion, nemlig §§ 35 og 36. Ved § 36 kan jeg i det Beste henholde mig til den sidste ærede Taler; men der er en Ting ved denne Paragraf, som jeg ikke har kunnet gjøre mig klar, at nemlig Bevillingen efter dette Lovforslag ikke findes i § 14 i Finantsloven. Jeg har nemlig opfattet Meningen af denne § 14 paa den Maade, at det var Ministeriet, der havde at sørge for, at alle de Love, der indeholdt Bevillinger og bleve forelagte under Sessjonen, optoges i § 14 af Finantsloven. Det er naturligt, at Ingen lettere og nøiagtigere vil kunne søre dette Tilsyn end Ministeriet. Det er Ministeriet, der fremlægger Lovforslagene — jeg taler ikke om de private Lovforslag — og Ministeriet maa altsaa vide, hvorvidt de indeholde Bestemmelser, der gjøre en Pengebevilling nødvendig. Jeg kan altsaa ikke skjønne rettere, end at det er Ministeriets Sæg at sørge for, at saadanne Bevillinger komme frem igennem Finantsloven, saa at dette Spørgsmaal aldrig burde kunne komme frem.

En anden Bemærkning, jeg har at gjøre, er med Hensyn til § 35. Forholdet stiller sig for mig her saaledes, at Bestyrelsen i Landet, den hele Administration, stæer igennem Ministeriet og i Henhold til de bestaaende Love. Disse Love ere, om jeg saa maa sige, af et dobbelt Slags. De ere deels saadanne, der indeholde Regler, og deels saadanne, ifølge hvilke Landet paatager sig Forpligtelser. For saavidt der til disse Forpligtelser opfyldelse nødvendig fordrer en Udgift, da træder Finantsloven til, da er det Bevillingen i Finantsloven, der giver Ministeriet Bemyndigelse til at opfylde de Forpligtelser, der paahvile Staten. Dette er vistnok den Maade, hvor paa man maa betragte Sammenhængen mellem de Love, der indeholde Udgifter, og Finantsloven. Det forekommer mig altsaa, at Fortolkningen af disse Love, hvorved Staten paatager sig pekuniære Forpligtelser, maa stæe ad Lovgivningsvejen ved Lov, dog antager jeg ikke, at den kan stæe igennem Finantsloven. Finantsloven er nemlig en Lov af en ganske særegen Bessaffenhed. Det er bekendt, at

dens Behandling er saaledes, at den gennemgaaes meget nøiagtigt i det ene Thing, og at det andet Thing ikke som ved andre Love kan udskøde de Bestemmelser, som det ikke finder hensigtsmæssige; saaledes at Loven desuagtet kan komme ud; nei, Finantsloven er en Højhed, og det er en Lov, der skal ud. Dette er altsaa den store Forskjel, der er mellem denne Lov og andre Love. Jeg troer overhovedet, at det havde været heldigere, om man ikke havde brugt Benævnelser „Lov“ for Finantsloven, idet den jo egentlig kun er en Bemyndigelse for Ministeriet til at afsolde de Udgifter, der paahvile Staten; en anden Benævnelse havde derfor vistnok været at foretrække. Seer vi nu hen til Finantsloven, da deler den sig, som bekendt, i to Dele. Den ene Deel er den, ifølge hvilken Staten paatager sig visse Forpligtelser.

Formanden: Den ærede Taler erindrer vel, at det ikke er Finantsloven, der ligger for.

Bessely: Meget rigtigt; men for at forstaae § 35 og for at see, hvilken Indskyldelse den har, kan man ikke undgaae at paavise, i hvilken Forbindelse den staaer med Finantsloven. Det er jo et Spørgsmaal, der tidligere har foreligget, om Fortolkningen af Love kan stæe administrativt eller igennem Finantsloven, og hvis altsaa ikke dette Lovforslags Forhold til Finantsloven oplyses, er det heller ikke muligt at see Betydningen af denne Paragraf. Smidlertid skal jeg kun erindre om, at igennem Finantsloven kan man ikke fortolke Love, erindre om, at den første Deel af Finantsloven, der indeholder en Bemyndigelse for Ministeriet til at lade indkræve Skatter, tillige indeholder en Forpligtelse til at indkræve dem efter de enkelte Skattelove, fastsatte Betingelser. Hvis man nu vil forandre disse Betingelser ved en Fortolkning igennem Finantsloven, saa vilde man i mine Tanker vende op og ned paa hele Forholdet. Jeg kan derfor ikke see, hvorledes en Lov som denne skulde kunne fortolkes paa en særegen Maade fremfor andre Love. Derfor den indeholder en Forpligtelse for Staten til at udrede en vis Betaling,